

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Complectens ea quæ ad Sacramenta & mores pertinent

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1659

Quæstiuncula I. Quænam personæ obligentur ad recitandas horas canonicas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38979

ARTICVLVS IV.

De horarum canonicarum recitatione.

HOrarum canonicarum nomine intelliguntur publica quædam ac determinatæ preces horis diurnis nocturnisque ab ecclesiasticis personis ex sacrorum canonum decreto ecclesiæ nomine ad Deum persoluendæ, quæ etiam interdum officij diuini vel Ecclesiastici nomine significentur.

Quatuor autem præsertim de horarum canonicarum recitatione quæruntur: Primum est, quinam ad horas illas recitandas obligentur. Secundum, quomodo horæ illæ recitari debeant, vt obligationi illi satisfiat. Tertium, quibus pœnis subiaceant illi, qui recitare omittunt. Quartum denique, quæ sint causæ ab hac horarum recitatione excusantes.

QVÆSTIUNCVLA I.

Quanam persona obligentur ad recitandas horas canonicas.

HOrarum canonicarum recitandarum obligatio ex triplici capite oritur, nimirum ex susceptione Ordinis sacri, ex beneficio Ecclesiastico, & ex religioso status professione, ac proinde tria sunt genera personarum, quæ ad recitationem illam obligantur, initiati sacris ordinibus, beneficium aliquod obtinentes ac Religiosi.

Atque in primis certum est omnes & quoscunque Clericos in sacro aliquo Ordine constitutos, ad horas canonicas priuatim recitandas sub culpa mortali obligari, etiam si nullum Ecclesiasticum beneficium obtineant ita communiter Doctores ac præsertim Ang. Syl. Azor. Con-

garr. Medina, Sor. Suar. Tol. & alij apud Laym. tract. 1. de horis canonicis cap. 4. & aperte constat tum ex cap. *Dolentes* de celebratione Missarum, tum maxime ex generali totius Ecclesie praxi & consuetudine, quæ vim legis obtinere merito censetur, vt rectè obseruat Nau. cap. 7. num. 2.

Certum est præterea, omnes ac quoscunque Clericos beneficium aliquod Ecclesiasticum obtinentes, licet nullo sacro Ordine insignitos ad easdem horas canonicas recitandas similiter obligari, vt habetur ex cap. *Quia per ambitiosam* de rescript. in 6. & ex Conc. Lateran. sub Leone X. sess. 9. in Bulla reformationis parag. *Statuimus*, quam constitutionem postea renouauit & explicauit Pius V. bullâ suâ 138. quæ refertur apud Nau. cap. 26. n. 122.

Quod verò spectat ad religiosos, quamuis quidam Doctores existiment illos ad horarum canonicarum recitationem minimè teneri, nisi, vel sacrum aliquem ordinem susceperint, vel speciali aliquo regulæ suæ statuto ad id obligentur; vera nihilominus & in praxi tenenda est contraria sententia, quæ asserit religiosos omnes, ac singulos (exceptis Nouitijs, ac Laicis conuersis) qui profitentur Religionem choro addictam, non minus quam Clericos maioribus ordinibus initiatos, sub mortali peccato ad horas canonicas recitandas obligatos esse; idque vi generalis consuetudinis, quæ in omnibus Religionibus choro addictis recepta est. Ita S. Anton. Barth. Medina, Emanuel Rodrig. Suar. Azorius, Valentia, Bellar. Less. & alij, quos citat, & sequitur Laym. cap. 4. de horis canonicis, Toletus etiam lib. 2. cap. 12. asserit non modò religiosos, sed etiam moniales professas ad easdem horas recitandas obligari; quod tamen cum duplici limitatione intelligendum videtur. Prima est, vt illæ tantum ad id obligentur, quæ religionem choro addictam professæ sunt, vnde religiosæ illæ, quæ se ad infirmorum obsequium totas deuouerunt, ab huiusmodi recitatione, vt plurimum censentur immunes. Secunda est, vt ex instituto Ordinis sui aliz preces loco canonicarum recitandæ, illis
pra-

Prescriptæ non sint; quâ ratione moniales illæ, quæ ex instituto suo ad recitandum officium paruum Beatæ Mariæ Virginis solummodo tenentur, ad maius officium persoluendum non censentur obligatæ.

QVÆSTIVNCVLA II.

Quomodo canonica hora recitari debeant.

Quatuor in recitatione horarum canonicarum præsertim obseruanda, qualitas scilicet illarum, ac integritas, & in iis recitandis aptum tempus, & modus debitus.

Quod spectat ad primum, omnes, qui ad horas canonicas obligantur, tenentur eas recitare iuxta præscriptum Breuarij Romani à Pio V. editi, & à Clemente VIII. reformati, exceptis Ecclesijs, Monasterijs & Conuentibus, quæ iam à ducentis annis ante illius editionem alio breuiario vsi fuerint, quibus permittitur, vt illud deinceps retineant; nisi maliat cum Episcopi sui & Capituli consensu, Romanum Breuiarium acceptare. Ita expresse habetur in bulla Pij V. ipsi Breuiario Romano præfixa, addit Suar. c. 2. de relig. l. 4. c. 11. n. 4. postquam dictæ Ecclesiæ Breuiarium suum cum Romano semel commutarunt, non posse deinceps hoc relicto suum antiquum recipere, eò quod Pontificiæ concessioni antiquum ritum retinendi renunciasse censentur.

Quamuis autem in publica recitatione officij, quæ fit in choro, vsus proprius cuiusque Ecclesiæ seruari debeat; & maxime deceat Clericos in priuata eiusdem officij recitatione Ecclesiæ suæ ritum sequi; multi tamen Doctores probabiliter existimant, cuius extra chororum licitum esse, posthabito Ecclesiæ suæ Breuiario, Romanum recitare. Ita Nau. Rodrig. Emmanuel Sa, Less. & alij, quos citat & sequitur Laym. cap. 5. de hor. canon.

Quod si (vt interdum contingere potest) ex inaduentus sentia, quis officium mutet, v. g. officium de feria, pro officio